

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 202/2025
20.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К 234/23 од 20.02.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 909/24 од 14.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Смедереву К 234/23 од 20.02.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 909/24 од 14.10.2024. године, у погледу правне квалификације дела, тако што Врховни суд противправне радње окривљеног АА, ближе описане у изреци првостепене пресуде, за које је правноснажно оглашен кривим, правно квалификује као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и за то кривично дело га, применом одредби чланова 4., 42., 45. став 3., 54., 56. став 1. тачка 3), 57. став 1. тачка 4), и 63. Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 17.01.2023. године до 24.01.2023. године, која казна ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора, док побијане правноснажне пресуде у преосталом делу остају неизмењене.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К 234/23 од 20.02.2024.године окривљени АА оглашен је кривим због два кривична дела напад на службено лице у

вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за која су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци и окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 17.01.2023. године до 24.01.2023. године, а коју ће издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим што је одређено да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка насталих пред судом износ од 15.000,00 динара и пред ОЈТ у Смедереву износ од 22.901,00 динара, све у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 909/24 од 14.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Радислав Маравић, из разлога предвиђених одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде у погледу правне квалификације кривичног дела и окривљеног АА огласи кривим због једног кривичног дела из члана 323. Кривичног законика и изрекне му одговарајућу казну или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Основано се у захтеву браниоца окривљеног наводи да је суд повредио закон на штету окривљеног, јер га је огласио кривим за два кривична дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, иако у ситуацији када се, као у конкретном случају, ради о радњи извршења кривичног дела, извршеној према два службена лица која истовремено интервенишу, у том случају окривљени врши само једну радњу извршења тог кривичног дела. Изнетим наводима захтева се, по налажењу Врховног суда, правноснажне пресуде суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изреком правноснажне пресуде окривљени АА оглашен је кривим што је у време и на месту означеном у изреци пресуде „... у стању смањене урачунљивости, али не битно, свестан свога дела, на чије је извршење пристао, напао службена лица МУП

РС, Пу Смедерево у вршењу службене дужности, којом приликом је службеним лицима нанео лаке телесне повреде, на тај начин што је приликом поступања полицијских службеника ПУ Смедерево ВВ и ББ, по пријави сведоказбог ремећења јавног реда и мира...на месту догађаја када су полицијски службеници покушали да обаве разговор са њим, устао са столице и најпре одгурнуо руком полицијског службеника ББ у пределу груди, а након што је пришао полицијски службеник ВВ, истог ударио десном руком у пределу главе, да би након тога наведени полицијски службеници употребили средства принуде како би га спречили у даљем нападу, којом приликом је полицијски службеник ББ задобио површинске повреде у пределу грудне кости, а полицијски службеник ВВ површинске повреде у пределу главе, а окривљени је био свестан да је његово дело забрањено.“

По оцени Врховног суда у овако описаној изреци правноснажне пресуде су садржана обележја једног кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, јер је изреком правноснажне пресуде утврђено да радња кривичног дела представља континуирану радњу напада, физички и непосредно управљену на тело два овлашћена службена лица у вршењу службене дужности приликом поступања по пријави због ремећења јавног реда и мира. Код кривичног дела из члана 323. Кривичног законика заштитни објекат је правилно функционисање државних органа и обављање одређених послова из њиховог делокруга и није од утицаја колико службених лица је радњама окривљеног нападнуто.

Следствено наведеном, по налажењу Врховног суда, првостепени суд је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити, јер је правно квалификујући противправне радње окривљеног АА, које су му стављене на терет оптужним актом јавног тужиоца, као два кривична дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и оглашавајући окривљеног кривим за иста, уместо за једно кривично дело из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на штету окривљеног, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде, иако је на повреду кривичног закона у својој жалби указивао бранилац окривљеног.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, те је отклонио наведену повреду кривичног закона преиначењем побијаних правноснажних пресуда, у погледу правне квалификације дела, тако што је противправне радње окривљеног АА, ближе описане у изреци првостепене пресуде, за које је правноснажно оглашен кривим, по правилној примени закона, правно квалификовао као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Полазећи од овако измењене правне квалификације дела, Врховни суд је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од девет месеци, у коју ће му се урачунати и време проведено у притвору од 17.01.2023. године до 24.01.2023. године и одредио да ће се иста извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, налазећи да је овако одмерена кривична санкција сразмерна објективној тежини извршеног кривичног дела, те олакшавајућим и отежавајућим околностима на страни

окривљеног које су у смислу члана 54. Кривичног законика правилно утврђене и оцењене у редовном поступку, степену кривице окривљеног и јачини угрожавања заштићеног добра, као и да је изречена кривична санкција нужна и довољна да се њоме оствари општа сврха изрицања кривичне санкције из члана 4. Кривичног законика и сврха кажњавања из члана 42. Кривичног законика. и то како у односу на самог окривљеног, тако и на плану генералне превенције.

Са изнетих разлога, налазећи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд је, на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, захтев браниоца окривљеног усвојио као основан и донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић